

אין צדק

השנאה תבוא גלים גלים אם לא נעצור
כולנו כבר יודעים שעדיף לכבות ת'טלוויזיה
התור של החיים מצטבר על איילון
כל כך שקופים כולם צפים בשיטה המקובלת

אני רוצה להתפוצץ
ולצעוק בקול גדול
שאין צדק ואין צדק

יהודים, נוצרים ומוסלמים למה מלחמות
איפה אלוהים מסתתר כשאתם
נותנים פקודות?
והכסף הגדול מסנוור על הפנים
הם לא יתנו לנו לראות וירימו בניינים

אני רוצה להתפוצץ
ולצעוק בקול גדול
שאין צדק ואין צדק שאין צדק ואין צדק...

מתחת לחלון שלנו שמעתי יריות
מכאן כבר לא נוכל עוד להגיד
שזה לא יכול לקרות
ילדים מתרוצצים
למקלטים באזעקות
תנו להם לישון בשקט, תנו לנו להיות

אלעד שונדלר

עלון מס' 1470 – 6/11/15

פתיח

באחד העלונים, לא כל כך מזמן, הזכרתי את העובדה ש'ענף הרכב הקטן', שבימיו הטובים של טרם הפרטה הכיל לא פחות מ-20 מכוניות, אחראי רכב במשרה מלאה, ועוד סדרן רכב בחלקיות משרה, עבר למעשה מן העולם. רוב מוחלט של כלי הרכב היו מבית היוצר של וולקסווגן הגרמנית. בכל פעם שעלתה לדיון הצעה לבחון רכישת רכבים מסוג אחר, מן הסתם זולים יותר, היה מי שדאג לצנן את ההתלהבות ולהזכיר שיניר אלתר נמצא איתנו רק בזכות העובדה שהרכב שבו נרדם בירידתו מרמת הגולן והתהפך מספר פעמים, היה מתוצרת וולקסווגן.

שנים רבות המיתוס הזה עבד יפה, ואשדות הפכה לקוח נאמן של החברה הגרמנית. היום מחזיקה אשדות שלושה רכבים בלבד, המוגדרים 'רכב לחבר', כולם נרכשו בתנאי ליסינג ואף לא אחד תוצרת וולקסווגן. והפלא ופלא - כולנו בריאים ושלמים. לאחרונה הזכרתי במדור זה את העובדה שהמחיר שגובה הקיבוץ מהחבר עבור השימוש ברכביו, שכולל בתוכו במחצית הראשונה של היממה גם 'עלות זמן', נראה על פניו יקר ובלתי סביר.

חבר שפגש אותי במדרכה ימים אחדים אחר כך, הוכיחני על דברי אלה בטענה לגיטימית לכאורה: 'למה אני צריך לסבסד את אותם חברים נטולי רכב פרטי. האם מישהו משתתף איתי בהוצאות הרכב הפרטי שלי?' או קיי. הבנתי. הקיבוץ אינו מעוניין לסבסד את 'הרכב לחבר', ומי שמבקש ליהנות משרותיו של רכב שהמשק שכר עבורו, ישלם עבור התענוג טבין ותקילין (בתרגום מארמית: כסף טוב).

אז בואו ניגע במרכיב השני של המחיר: התשלום עבור הזמן. להזכירנו שתשלום עבור זמן נקבע לפני הרבה שנים, כשהרציונל הוא למנוע משתמשים מלהחזיק רכב מסובסד שעות ארוכות ללא שימוש, ובכך לפגום בזמינותו. אלא שבינתיים מספר צרכני הרכב קטן פלאים, המחיר עלה פלאים ובשל העלות הגבוהה של הק"מ נטו (ללא הזמן) אין מצב שמישהו יחזיק בו מעבר לצורך הבסיסי, ותוכיח זמינותם של הרכבים, שחונים רוב שעות היום במגרש החניה. מה שאני מציע הוא פשוט מאד: לבטל את 'הקנס' עבור הזמן, שהיא סנקציה ארכאית ומיותרת, ולהסתפק בתעריף הבסיסי, שכשלעצמו גבוה דיו.

נ.ב. כותב שורות אלה מחזיק ברכב פרטי וממילא לא 'יהנה' מההטבה המוצעת.

שבת נעימה וקרירה ולרוכבים הידד!
אבנרון

ממנהל הקהילה

מענה פדגוגי, נבחן את המבנים המתאימים, נצביע על דמותם של המדריכים המקצועיים ונשרטט יחד מבנה ארגוני הולם.

במישור אחר, חשוב לא פחות, נחתור, באמצעות חידוש עבודת המינהלת, ל"תרבות חיים" איכותית, בשיתוף עם הקיבוץ, תוך שמירה על: חצר הישוב (צואת כלבים, חניות רכבים באזורים שאינם מיועדים לכך, ציוד / אשפה שמונחת בחצר).

בנוסף, נדחוף להשלמת התשתיות בהרחבה. בשלב זה לוח הזמנים היעודי (נקווה שכך יהיה) הינו שעד דצמבר-ינואר המועצה תצא במכרז קבלנים, ובמרץ-אפריל ניתן יהיה לגשת לביצוע השלב האחרון שיכלול את השצי"פים המרכזיים, את גינון הרחובות והצבת עמודי תאורה לאורך המדרכות הפנימיות. כן מדובר כשלב אחרון להקים את מגרש השעשועים במתחם הפנאי, כמוחלט.

בהצלחה לנו,

זורן

באסיפה

פרוטוקול אסיפת קיבוץ 13.15
תאריך האסיפה: 2.11.15
מספר חברי האגודה: 204
מספר המשתתפים: 20

על סדר היום:

אישור המלצת צוות איתור לבחירת מאיה בלוך ועופר רנד כאדריכלי היישוב.

הוחלט:
מאושר.

ישבנו חברי ועד ההנהלה של 'נוף אשדות' בישיבת הועד האחרונה ובנינו יעדים למימוש ב-2016, יעדים שיש לתקצבם במסגרת תכנית העבודה ב-2016.

אמרנו שאנחנו רוצים להמשיך ולמזג את הקהילות באשדות: ההרחבה והקיבוץ באמצעות מה שיותר פעילויות משותפות במעגלים שונים, לחזור, עם שובה של עדי אל הזירה, אל המשך פעילות.

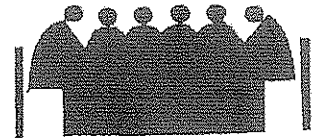
לפתח את מתחם הפנאי ככל שניתן יהיה לבצע זאת תקציבית, אמרנו לעצמנו שזה אזור החיבור והוא חייב להראות ולתפקד כלב של הישוב. לשפץ את מגרש הכדורסל (בטיפול המועצה), לחזור אל הגינה הקהילתית ובשנה זו לממש את העשייה הקהילתית ולא רק את שפע הפרי והירק, להרחיב את השימוש במועדון ששופץ השנה וכבר משמש את החברים באירועים חברתיים קהילתיים ופרטניים, ולבחון יחד את האחריות של האגודה על בריכת השחיה (רק בנושא טעון זה ניתן היה להרחיב ולהרחיב).

אמרנו שאנו רוצים להמשיך ולטבל את החג הקיבוצי בקורטוב של ריענון, חדשנות, רלבנטיות. לקיים תרבות לחברים מבוגרים, לא רק תרבות של משפחות שכבודה במקומה מונח.

בנוסף אמרנו כי נשלים ציוד תרבות באופן מדורג, מידי שנה, שישרת אותו בחגים ובפעילויות השונות.

בתחום החינוך הכה יקר לליבנו, הצהרנו על העברת החינוך מהקיבוץ אל האגודה עד סוף 2016. שנתיים חלפו מאז העברנו את החינוך לאגודה הקהילתית ובסוף השנה לקראת 2017 יש לממש את שלב ב' בשותפות ולהעביר את מערכת החינוך לאחריות מלאה של האגודה הקהילתית.

בצד זה נחתור לקבלת החלטות במסגרת מה שאנו מכנים "שותפות 2020": נבדוק מחדש את הצמיחה הצפויה במערכת החינוך, נציע

מפרוטוקול מועצת קהילה 20.15

<p>• איכות חיים, מוסדות שירות</p> <p>יש להמשיך ולקיים את ענפי השירותים תוך הבאתם לאיזון או רווחיות.</p> <p>ח"א - חוזר לניהול הקהילה. יש למצוא פתרון לנושא.</p> <p>בריכה - יוקם צוות לבדיקת הנושא. יובא לדיון במועצת קהילה.</p> <p>• צמיחה דמוגרפית באמצעות קליטה בנייה</p> <p>פרויקטור לבניה - יש להגדיר את תפקיד פרויקטור לבנייה במטרה לקדם את נושא הבנייה באשדות. יש למנות פרויקטור.</p> <p>יש להבין את הרצונות של החברים והבנים המעוניינים בבנייה חדשה.</p> <p>• תכנית קהילה/מקורות קהילה/ ניהול קהילה</p> <p>עלתה לדיון שאלת העברת שכ"ד מהעסקים לקהילה. הוצגו הנימוקים הבאים נגד העברה זו:</p> <p>המבנים ניבנו ע"י העסקי.</p> <p>מבני 'נהרא' שהיו שייכים לקהילה, שכ"ד מועבר לקהילה.</p> <p>אם שכ"ד של העסקים יועבר לקהילה היא תצטרך לממן את החזקתם.</p> <p>הוחלט להגדיל את העברות מ'אגדה' לקהילה מ 30% ל 45%.</p> <p>חלק מהעוצמה של הקיבוץ היא עצמה כלכלית של 'אגדה' ו'אשדות בעמקי שיכולים לתמוך בקהילה.</p> <p>ההפרדה בין הקהילה לעסקים מסייעת לקהילה לצלוח שנים קשות ולשגשג בשנים מיטיבות.</p> <p>החלטה: יש לבנות תכנית רב שנתית לקהילה תוך בחינת המקורות והשימושים בראייה רב שנתית.</p> <p style="text-align: right;">דורון</p>	<p>פרוטוקול 20.2015 21/10/15</p> <p>אישור פרוטוקול 19.15</p> <p>מאושר</p> <p>יעדים לשנת 2016</p> <p>הפעלת מערכת התרבות והחיים בקהילה, תוך העצמת הייחוד התרבותי של 'נוף אשדות' ומערכת החינוך המשותפת.</p> <p>• קיבוץ</p> <p>אתר הנצחה למייסדים – צוות משותף לבני הדור השני באשדות איחוד ומאוחד בהובלת שאול י. ושולה א. הוביל מהלך להקמת מונומנט למיסדי אשדות. תכנון האתר אושר במועצת הקהילה של אשדות איחוד, הצעה למיקום התקבלה בוועדת מתאר של אשדות איחוד.</p> <p>ההליכה ביעד תכנון האתר בשנה זו מותנית בהחלטת אשדות מאוחד למימון התכנון בשנה זו.</p> <p>בשלב זה נראה כי הנושא לא יקודם בשנת 2016.</p> <p>עבודת בני נוער בחקלאות ובענפי הקיבוץ כערך חינוכי</p> <p>חברים ובנים מעטים עובדים בענפי החקלאות.</p> <p>אנו ישוב חקלאי המתפרנס מחקלאות והחקלאות הינה מרכיב בזהות היהודית-ציונית שלנו.</p> <p>ענפי החקלאות מעוניינים ופועלים לצירוף בנים לעבודה בחקלאות בהצלחה מעטה.</p> <p>מועצת הקהילה רואה בעבודת נערים בחקלאות ערך חינוכי ותפעל למימוש העבודה בחקלאות בקרב הבנים.</p> <p>• יחד</p> <p>תרבות</p> <p>מועדון - יש להפעיל יותר את המקום (עדי תגיש תכנית להנהלת 'נוף אשדות').</p>
---	---

מפרוטוקול ועד הנהלה 'נוף אשדות'

<p>חינוך חברתי - העברת החינוך מהקיבוץ אל האגודה - סוף 2016. - קבלת החלטות שותפות 2020. (מענה פדגוגי, מבנים, מדריכים מקצועיים, מבנה ארגוני) - פרויקטים קהילתיים: אורח חיים בריא, (יידון בישיבה הבאה)</p> <p>באחריות דורון רוזנבלום, אמנון אביגדור, גיא צליל</p> <p>תרבות חיים - חתירה ל"תרבות חיים" איכותית, בשיתוף עם הקיבוץ, תוך שמירה על: חצר הישוב (צואת כלבים, חניות רכבים בדשאים, ציוד שמונח בחצר), באמצעות עבודת המינהלת.</p> <p>באחריות ישראל ברקאי, שאול אלטר</p> <p>בחינת אחריות האגודה על בריכת השחייה באחריות - דורון, שאול</p> <p>לדחוף להשלמת פיתוח תשתיות ההרחבה באחריות- דורון</p> <p>אבלות- מימוש לעת צורך באחריות - צוות אבלות</p> <p>התחלת גבייה בכרטיסי אשראי (תלוי החלטה בישיבה הבאה) באחריות - יריב כרמל</p> <p>רשם: גדי נחום. ערך: דורון רוזנבלום. אישר: ניב ליש</p>	<p>1. אישור פרוטוקול 8/15 אושר.</p> <p>2. עלויות מעבר לגביה בכרטיסי אשראי ההצעה: גביה באמצעות כרטיסי אשראי, מה שעשוי להקל על הגביה. יש לבדוק מעבר להוראת קבע. הוחלט - יריב יבדוק את משמעות המעבר להוראת קבע גם בהקשר לעבודת הנהלת חשבונות. לאחר תוצאות הבדיקה יתקיים דיון חוזר.</p> <p>3. חריגה מתקנון תב"ע - הפעלת חדרי אירוח. התקבלה ההמלצה לצאת בהצהרה הציבורית הבאה: בהמשך לתקנון התב"ע ועד הנהלה מאזכר כי חל איסור על הפעלת חדרי אירוח במגרשי החברים, לרבות בביתם. תפקיד מנהל הקהילה לפנות למי שחרג ולהתריע ובמקרה של אי-הימנעות לדווח לגורמים המתאימים במועצה. נדונה שאלת הטלת קנס ונדחתה.</p> <p>4. הצעה לקווי מתאר לתכנית עבודה לשנת 2016</p> <p>פיתוח קהילה - - המשך מיזוג בין הקהילות לקהילה אחת. - פיתוח מתחם הפנאי - (בריכה, מגרש הכדורסל, גינה קהילתית, מועדון - הרחבת שימוש). - קידום תכנית חגי ישראל בדגש שילוב בין מסורת לחידוש. - פיתוח תרבות לחברים ללא ילדים. - הכנת תכנית התנדבות ישובית. - בדיקה של תכנית להשלמת ציוד תרבות.</p> <p>באחריות עדי גל-מתחם פנאי, מיזוג- דורון רוזנבלום. מועדון- אילנה פולק</p>
--	---

'נוף אשדות' – בין 2015 ל- 2016

ידוע שכאשר נהנים הזמן עובר מהר.

פנייתו של אבנרון לקבל דיווח מהנעשה באגודה הקהילתית "נוף אשדות" הזכיר לי שעבר זמן לא קצר מאז כתבתי לעלון כיו"ר ועד ההנהלה של האגודה.

האמת, מבלי שרובנו המכריע ישים לב, בכל העת הזו נעשית עבודה רבה, בעיקר ע"י מנהל הקהילה דורון רוזנבלום.

יוזמותיו ודחיפתו ליישום וקידום הנושאים השונים שעל הפרק, מדווחים בכל עלון במסגרת הדיווחים משיבות ועד ההנהלה, אך האמת, שזה רק קצה הקרחון ומאחורי הדיווח "היבש" מצויה עשייה רבה, הראויה לכל שבח.

שיתוף הפעולה איתו פורה וטוב ולטעמי הקהילה כולה נשכרת מכך.

בימים אלו אנו עוסקים בסיכום הפעילות בשנה המסתיימת 2015 ובהכנת תכנית הפעילות לשנת 2016.

בתחום התרבות הצלחנו לקיים פעילות רבה ומגוונת, חרף היותה של עדי בחופשת לידה. הדבר התאפשר בזכות התשתית שהיא יצרה וכמובן בזכות מחליפיה יערה ועומר. זו הזדמנות להודות להם ולברך את עדי לחזרתה לפעילות מלאה ונמרצת.

אני מאמין שתרבות בונה קהילה וככל שנרבה בקיום אירועים משותפים, מכל סוג, כך נצליח להכיר אלו את אלו. בלא היכרות אישית ובלתי אמצעית, לא ניתן לקיים חיי קהילה אמיתיים וליהנות מיתרונות החיים ביישוב קהילתי-כפרי-קיבוצי, שבו בחרנו כולנו לחיות.

כיום כבר ברור שגם חינוך בונה קהילה. לשמחתנו, תחום זה גם הוא פעיל מאוד באשדות וכל המובילים אותו (הנהלה, עובדים והורים) הצליחו גם השנה לקדם אותו לטובת הילדים והקהילה כולה. תכנית הפעילות הענפה הן לילדים והן בחיבור עם הקהילה, ראויות, לדעתי, להוקרה והערכה. הדברים אולי אינם מוחשיים ביום-יום לכלל

האוכלוסייה, אך מהיכרות עם ישובים בהם אין מערכת חינוך פעילה שכזו, ברור לי שהיישוב כולו ובעיקר הקהילה, היו נראים אחרת ותחושת החברים בו הייתה אחרת.

בתחום הסדרת היחסים בין 3 הישויות המתקיימות בישוב שלנו (אגשי"ת, אגודה קהילתית, ועד מקומי) הצלחנו פחות. לצערי הרב, לאחר התהליך הארוך שקיימנו ללימוד הנושא המורכב והחדש הזה, שהביא לקבלת החלטות ברורות ברוב גדול וברור בקרב תושבי היישוב (האגודה הקהילתית) וחברי הקיבוץ (האגשי"ת), לא הצלחנו להגיע לשיתוף פעולה עם הוועד המקומי ובעיקר עם העומד בראשו.

לדעתי, היה על יו"ר הוועד המקומי וחבריו בוועד, לקבל את המסר הברור שיצא באמצעות הרוב המסיבי של תושבי אשדות איחוד, שאישרו את ההצעה לקיים הנהלה אחת משותפת לאגודה הקהילתית ולוועד המקומי.

לטעמי, התבצרותו של יו"ר הוועד המקומי, מאחורי טענות (שגויות לטעמי) בדבר אי חוקיות ההסדרה המוצעת, בצד ניצול העובדה שהחלטות בוועד המקומי מתקבלות בקרב 7 חברי הוועד בלבד ואינן מחייבות להביאן לאישור הציבור כולו, פוגעות ביכולת לנהל נכון את היישוב ובאפשרות לקדם נושאים חיוניים לכלל תושבי הישוב. חבל.

במסגרת היערכותנו להכנת הצעת תכנית העבודה והתקציב לשנת 2016, החלטנו בישיבה האחרונה של ועד ההנהלה, על שורת יעדים בהם נפעל ואותם ננסה לקדם ולהשיג (ראו פירוט בסיכום ישיבת הוועד המתפרסמת בעלון בנפרד).

אנו רואים חשיבות עליונה להמשיך ולפתח את הקהילה וחיי הקהילה – במשותף. הדבר ייעשה גם בשנה הקרובה באמצעות פעילות תרבות עשירה ומגוונת, בה ננסה לתת מענה טוב יותר לפעילות לתושבים

סוף בעמוד הבא

'נוף אשדות' בין 2015 ל- 2016 - סוף

מנוהלים ומבוצעים ע"י האחראים לכך (מנהל הקהילה, מנהל השירותים, גזבר וכ"ו), ולא לנסות ולנהל בפועל, במקומם. ביתד עם זה, אם נצליח להסכים על יישום ההחלטה לניהול באמצעות הנהלה אחת משותפת – נעשה רק טוב לשוב ולכלל תושביו גם יחד.

ניב ליש – יו"ר ועד הנהלה 'נוף אשדות'

תגובת אפי שלו – יו"ר הועד המקומי:

הועד המקומי שאני עומד בראשו (מונה 7 חברים) הינו זרוע ביצועית של המועצה האזורית, וככזה מוגדרים לו תחומי אחריות 12 במספר, שעליו לטפל, ובהתאם נקבע התקציב ע"י משרד הפנים. (תקציב צבוע).

לא ניתן עפ"י חוק להכפיף את הועד למוסדות הישוב (אגשי"ח ואגודה קהילתית) או לאגם תקציבים עם גופים אלה. כל חריגה מהגדרות אלה עלולה להחשב צעד בלתי תקין ואף מנוגד לחוק, שעליו אני, כיו"ר הועד עלול לתת דין וחשבון לגורמים שאני כפוף להם.

ולכן – אין בסמכותי לפעול בניגוד להוראות ולתקנות שהוגדרו לי ע"י המועצה האזורית ומשרד הפנים וכך אני נוהג.

אפי

פסגה 106!
השתחררה מצה"ל
רנ"י מק"מ
התאקלמות באמצעות!

המבוגרים יותר, מעבר לפעילות לכל המשפחה.

כמו כן, נמשיך לתמוך ולסייע לפעילות תאגיד החינוך המשותף עם אשדות מאוחד. במהלך השנה הקרובה נדון ונביא להכרעה ציבורית את שאלת העברת תאגיד החינוך לאחריות אגודת 'נוף אשדות', או אולי השארתו באחריות הקיבוץ, על כל המשתמע מהחלטה כזו או אחרת.

השנה ננסה למלא בתוכן מעשי את רעיון ותפיסת ה"תרבות חיים" ביישוב המשותף שלנו. לשמחתי, מצויים בינינו כמה משוגעים לדבר, אשר יוזמים ודוחפים לפעילות של ממש בתחום זה ואני מקווה שנשכיל לתת בידם את הכלים ליישם חלק מהיוזמות כבר השנה, לרווחת חיי כולנו.

סוגיית בריכת השחיה תעלה לדיון נוסף, במגמה לבחון את האפשרות והכדאיות בהעברת האחריות לתפעולה לידי 'נוף אשדות' או להשאירה לאחריות תפעולית בידי הקיבוץ, שהוא הבעלים עליה ועל השטח שלה. לדעתי, נכון לבדוק האם בכלל ומה מידת רצונם של כלל חברי 'נוף אשדות' (ואולי גם רק חברי הקיבוץ) לקיומה של בריכה ביישוב ולהיות אחראים להפעלתה ולמימון הפעלתה.

השלמת הגינן והפיתוח הסביבתי באזור "שלב ב" של השכונה הקהילתית, אינו מצוי באחריותה הישירה של האגודה הקהילתית, אלא בידי הקיבוץ ואחזקתו בהמשך ע"י הוועד המקומי. חרף זאת, נמשיך לפעול להשלמת עבודות הפיתוח והשוואת הנוי בשטחים הציבוריים בשכונה בכלל לנוי הטוב, היפה והמקובל בשאר חלקי הישוב.

אני מקווה כי בשנה הקרובה (ורצוי כבר בסמוך לראשיתה) נצליח להגיע לכדי הסכמה בין כל הגורמים, על יישום ההחלטה לקיום הנהלה משותפת ליישוב.

לדעתי, חובה עלינו כיו"רים וכחברי וועדים, שכל ייעודם הוא הבטחת חייהם המשותפים של תושבי הישוב ושיפורם, להבין שהוטל עלינו ליזום, לנתב ולוודא שהדברים

יו"ר חדש ל'נהרא' וחידושים נוספים
אבנר רון

מנהל התשתיות מדווח

מגרש חניה יוסי בן פורת מדווח שעל פי התוכנית שהוגשה בזמנו ואושרה באסיפה, אנחנו מרחיבים בימים אלה את מגרש החניה הסמוך לגן השעשועים, כלומר מוסיפים לו עוד שורת מכוניות שתעמוד באלכסון, ותשלים את החסר.

החלפת קו ביוב ישן ומדרכה באזור בתי הילדים – החלפת הקו הישן בוצעה (המדרכה עוד לא) אבל העבודות טרם הסתיימו, כי צריך לחבר את הקו החדש לקווים שמגיעים אליו מבתי הילדים, הספרייה וחברת הילדים. העבודה התעכבה זמן רב יחסית בגלל הגשמים והאדמה הרטובה, ואני מעריך שעד סוף שבוע הבא הפרוייקט כולו, הכולל את החלפת וחיבור קו הביוב החדש לקו הקיים + יציקת מדרכה חדשה, יסתיים. לגבי אי הנוחות של המשתמשים בדרך? אין ברירה, שיעברו בינתיים בדרך עוקפת.

אינטרנט - התקלה סודרה ואנחנו בהתחלת טיפול לשידרוג מערכות התוכן והתקשורת. זה לא מופיע בתוכנית ההשקעות, כי זה לא ידרוש השקעה מהקיבוץ.

החורף כבר כאן - מזכיר לציבור המשתמשים שהחורף מגיע, השמש פחות אפקטיבית, וצריך להדליק את השעונים של דודי המים החמים. למי שיש בעיה, לא יודע או לא זוכר, שיתקשר אליי ואני אדריך אותו.

בהפסקת החשמל הקטנה שהיתה לאחרונה בעקבות הסופה, הגנרטור נכנס לעבודה אוטומטית, ונתן חשמל למקומות שלהם הוא מיועד לתת. זה חידוש מהשנה האחרונה. עד אז, צריך היה להפעיל את הגנרטור ידנית. הגנרטור הוכיח שכותו במותניו.

רשם: אבנרון

קראתי במדורו של המזכיר שחדר האוכל, שנמצא מזה כשנתיים באחריות ובתפעול 'נהרא', יחזור בקרוב לקהילה, ומיהרתי לקבל את תגובתה של אדוה אטיאס, מנהלת 'נהרא'. הנושא טרם הוכרע סופית, אומרת אדוה, פוליטיקלי קורקט, אבל ככל הנראה, זה יקרה בתחילת 2016. בשנה האחרונה חד"א הוא חלק מ'נהרא', היא מבהירה, כלומר רווחים והפסדים עלינו. מבחינה עיסקית-כלכלית, חד"א הוא לא עסק שמרוויח, מוסיפה אדוה, ולמרות הכל הצלחנו לייצב אותו ולהביאו אחרי שנתיים למצב מאוזן. הבעיה היא שחדר האוכל דורש מ'נהרא' משאבי ניהול רבים, ואת אלה אני מעדיפה להשקיע בפיתוח אתר התיירות. אני בטוחה שאם חד"א יתנהל אותו דבר כפי שהיום, הוא לא יהווה נטל על הקהילה, והיא תוכל להחזיק אותו בלי בעיות.

ומה לגבי נהריים?

בנהריים היתה שנה לא פשוטה, בגלל ירידה משמעותית בכמות המבקרים שנבעה בין השאר מסגירת הגשר. אני מאמינה ומקווה שברגע שהגשר לאי השלום יפתח למבקרים (עובדים על זה) ושביל ההליכה (שעובדים עליו כבר חודשים ארוכים...) ייחנק אף הוא - הדברים יראו יותר טוב, אבל לשם כך נחוץ לנו שיווק מאסיבי. בלי זה לא נתקדם. לאחרונה נכנס ל'נהרא', ולתיירות בכלל, יו"ר חדש - **ישראל בן ארצי** ממטולה - איש שמכיר תיירות הרבה שנים ומביא עימו חשיבה חדשה, ידע ומקצוענות, וכולי תקווה שימנף אותנו קדימה. לא מזמן נערכה אצלנו פרידה מפנחס סוננברג (בקיבוץ עדיין לא!). פנחס תרם רבות לקידום התיירות, כולל ההתנהלות מול נהריים בנושא הקרקעות ודברים נוספים שדחף וקידם. לגבי עתיד נהריים, ליו"ר החדש יש רעיונות יצירתיים משלו כיצד לקדם את המקום והוא מאמין מאד בהצלחתו. עופר לוי, מנהל נהריים, יוצא אחת לשבוע לשיווק, ואנחנו מקווים שבעזרת גשם טוב וזרימות נאות בנחלים, נראה השנה הרבה תיירים שיביאו את נהריים למקום הראוי לה. גשם זה השיווק הכי טוב!!

סיכת ביטחון

מש"א

יוצרים ערך

ל'לוג' נחוצים:

1. עוזרת אדמיניסטרטיבית בפיתוח ובטכני

מטרת התפקיד: להוות מרכז המידע והשרות למחלקות פיתוח וטכני. מתן שרותי משרד, עזרה תמיכה וליווי פרויקטים במחלקת פיתוח ובמחלקה הטכנית בהיבטים אדמיניסטרטיביים.

2. מנהל פרויקטים

מטרת התפקיד: הובלת וליווי פרויקטים בתחום הליבה של הארגון, החל מטרום מכירה לאורך חיי הפרויקט ועד לסיומו.

3 קניין בכיר

מטרת התפקיד: אחריות על הרכש הגלובלי של החברה.

פרטים נוספים: באתר קהילנט ואצל שרון-מנהלת מש"א לוג.

א"ל פאט לא מאחר מדי להתחיל לעבוד
מיאון מלא לקורסיט והכשרות מקצועיות
המכילה האקדמית כנרת מצניקה לכס את
ההזדמנות לעבוד לא צלח ולפתוח
אפשרויות תצטוקה חדשות.

הנדסת איכות, תחזוקת טאבלטים ומכשירי מובייל

שיווק וקידום מכירות, חשב שכר בכיר, ניהול לוגיסטיקה ורכש

הנה"ח 1+2, הבטחת איכות ומטפלות סוג 1.

התקשרו ובדקו את זכאותכם: 04-6653762

mayaa@kinneret.ac.il

- שמירת התושבים ממשיכה במרץ. השלמנו סבב ראשון וההשפעה בשטח ובתחושות התושבים רובן חיוביות. האחריות לשמירה היא על כלל התושבים וחשוב שכל תורן שמירה יגלה הבנה ואחריות אישית. שמירת התושבים היא כוח משמעותי ואפקטיבי בשעות הקטנות של הלילה. ההתמקדות היא בשכונות התושבים וללא ספק מספקת בטחון טוב יותר לכולנו בעת שראשינו טמונים בכר.

- לאחרונה שני מקרים שונים של הסתובבות חשודה בישוב של אנשים בעלי עבר פלילי עשיר. שעות ההתרחשות דווקא סמוך לשעת החשכה ועד 21:00 בערב. נדמה שהגנבים בוחרים שעות אלו כנוחות לביצוע סיורים מקדימים מבלי לעורר חשד של המתגוררים. תושבים המזהים הסתובבויות חשודות בשעות אלו ובכלל מתבקשים לדווח. ערנות ודיווח מוקדם מובילים למניעה ממש כמו בתחומים אחרים...

- מחסום ראשון בין האיחוד למאוחד הוקם בכביש ההיקפי מזרחית ל'לוג' וסמוך לבית הספר. המחסום מונע מעבר מכוניות ונסגר בין השעות 23:00 – 5:00 בלילה. המחסום מתומרר, אנא הישמרו מלפגוע בו ולהפגע ממנו. בשבוע הקרוב יוקם מחסום נוסף בחלק המערבי ב"גבול" בין האיחוד למאוחד.

עד כאן.

יונתן שטינדל
רכז בטחון

052-3546770

”השטח הגדול”

ארצה מגובה של כחמישה מטר. למזלו, האדמה היתה בוצית ולכן לא נפגע.

מטע התמרים הנוכחי של אשדות עומד על כ- 120 דונם ומושתת בעיקר על הזנים הלחים חיאני וברהי. כמחצית מהמטע הם עצים צעירים שטרם נכנסו לניבה. בתוכנית להמשיך ולטעת משני זנים אלה גם בעתיד.

ולגבי השטח הגדול - טרם הוחלט סופית מה ניטע בשטח המפונה, לאחר שיעבור שידרוג. יתכן שבננות.

אבנרון

משתתפים בצער ריקי בן דוד
ומשפחה
במות אחיה – דובי
בית אשדות

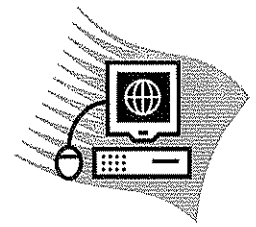
בימים אלה הולכת ונשלמת עקירתו של שטח התמרים הוותיק ממזרח לילוג' הידוע בכינוי 'השטח הגדול'. השטח, שבו החל ענף התמרים באשדות איחוד, יפונה מאחרוני העצים שעוד נותרו בו, ויחזור לבנק החקלאות לטובת גידולים אחרים. ביקשנו לשמוע מ-גל מלמוד על ההיסטוריה המעניינת של השטח הזה, שהוא מן הוותיקים באשדות.

גל: אין סיבה מיוחדת למה קיבל השטח את השם 'השטח הגדול', אולי מפני שהיה שטח התמרים הכי גדול בתקופה ההיא באשדות-60 דונם בסך הכל. בשנת 74-75 עוד בטרם ניטע מטע התמרים, נזכר גל, היה שם מטע בננות, ועבדתי עם סבא שלי, משה מלמוד, בהשקיה בהצפה.

'השדרה' - שהיא הקטע הכי צפוני של השטח הגדול - ניטעה בשנות השישים, אך רוב הנטיעה היא משנת 76 ואילך, וכללה זנים כמו חלבי (בעיקר), דרי, חיאני וזנים נוספים, כולל זכרים. בשטח זה התחלתי את הקריירה, ושם למדתי את רוב העבודה בתמרים, אומר גל. השטח טופל עד לפני שנתיים, אז הוחלט לרדת ממנו בגלל רווחיות נמוכה ועצים גבוהים למדי.

העצים 'הנמוכים' של השטח הגדול נמכרו לסוחר במחירים יפים, העצים הגבוהים, שלא ניתן להעתיקם, נעקרו, ויפוננו לשולי השטח. חלק מהגזעים משמשים היום כמגן לגדר המשק של שני האשדותים.

בין וותיקי הענף צריך להזכיר את יגאל עשת, וסרמן ז"ל, גידי כהן ז"ל שמוליק כהן, שאול אלתר וכמובן גל מלמוד שממשיך בענף עד היום. בזמנו היתה בשולי השטח תעלת מים, נזכר גל, וכדי לייבש אותה, שתלו בצד הצפוני של חלק מהשורות שני עצי חיאני, הידוע כשתיין בלתי נלאה. בימי החורף הבוציים, ממשיך גל, כשלא ניתן היה להשתמש בכלי גובה, היינו מטפסים על סולמות כדי לבצע את העבודות. באחד המקרים טיפס גידי כהן על אחד העצים ונפל

בטיפול

יונתן מבקש טיפול ונענה במהירות

From: Yonatan alter
To: Yossi Ben Porat
Date: 25/10/2015 14:24
Subject: Re:אינטרנט. גאדקום

כשאצלנו באירוח הכפרי, אורח נתקל בבעיה חמורה: אין מים חמים, המזגן דולף, המקרר שבק ואנחנו לא יכולים לפתור אותה כי שבת או לילה ואין איש מקצוע... אנחנו מחזירים לאורח 50%-100% מהכסף.

אם בעיית האינטרנט קשורה לקיבוץ, שהקיבוץ יספוג את אי השירות, אם הבעיה קשורה לגאדקום שהם ישלמו ואפשר גם להתחלק חצי חצי.

כמו כן אשמח לקבל עדכון היכן נמצא שדרוג נושא התקשורת בקיבוץ שדיברו עליו פעם. יונתן >>>

From: Yossi Ben Porat
To: Yonatan alter
Date: 26/10/2015 07:16
Subject: Re:אינטרנט. גאדקום

בוקר טוב לגבי התגיית התשלום השוטף באיכות השרות, מקובל עלי, אני מציע שתתחיל עם חברת חשמל או אגודת המים, וכל פעם שיש תקלה וסוגרים לנו את המים תודיע להם שאתה לא משלם..... בהצלחה,

לגבי שדרוג התקשורת בקיבוץ: כרגע אנחנו במשא ומתן עם החברות המובילות בתחום כשהתכנית היא לבצע שדרוג משמעותי מאד, כולל הנחת סיבים אופטיים, במהלך 2016. כשנסגור הסכם עם אחת החברות - נדווח.

בשולי הדברים:

מודה לא היו לי היתקלויות חמורות עם אגודת המים בסך הכל אני מאד מרוצה מהשירות שלהם ואני משער שאם לא הייתי מרוצה הייתי פונה אליהם ו/או לקיבוץ. גם חברת החשמל לא תקעה אותי לכל כך הרבה ימים. לכן, אני עדיין חושב שמגיע לנו פיצוי על המחסור באינטרנט. כבר למדנו בקיבוץ הישן, מי שלא משלם על טעות... לא לומד.

אינטרנט

הייתה לי/ולאנשים רבים נוספים בעיה באינטרנט. פניתי להנהלת הקיבוץ ובמהירות קיבלתי תשובות. אהבתי את מהירות התשובות למרות שלא הסכמתי איתן. חשבתי שנכון לשתף גם אתכם בדו שיח הזה.

From: Yonatan alter
To: Yossi Ben Porat
Date: 2015-10-25 6:26
Subject: Re:אינטרנט. גאדקום

דורון, שאול, יוסי בוקר טוב ושבוע טוב לא בדיוק יודע מי אחראי על "גאדקום", החברה שאני / אנחנו, משלמים לה על שירותי אינטרנט, לכן כותב אל שלושתכם:

מזה שבועיים שהאינטרנט בביתי ובבתים של רבים מהחברים - מתעתע בנו, פעם יש, פעם אין, בעיקר אין. הדבר פוגע בעבודה (כן, עובדים גם מהבית) ופוגע בזמן הפנוי: חדשות, פייסבוק, ויקפדיה אני חושב ש -

א. צריך לבדוק איתם מה קורה ומה התחזית להתחדשות התקשורת.

ב. צריך לוותר לנו על תשלום על האינטרנט לחודש אוקטובר
 אשמח להתייחסותכם
 בברכה
 יונתן אלטר

From: Yossi Ben Porat
To: Yonatan alter
Date: 25/10/2015 09:49
Subject: Re:אינטרנט. גאדקום

מי שאחראי על נושא התקשורת בכלל והאינטרנט בפרט זה-אני. אתה צודק, כבר כשבועיים יש בעיות עם האינטרנט של כל הקיבוץ. טובי מומחי גאדקום היו לטפל בבעיה ועדיין מטפלים ולמרות זאת היא עוד לא פתורה עד הסוף, והם ממשיכים לטפל. לגבי התשלום - אני לא חושב שזה לעניין, בייחוד כשהתקלה קשורה גם לתשתיות האינטרנט שלנו.

בתקווה לימים יפים וגשומים הרבה יותר

יוסי בן פורת

בטיפול - סוף

חניה בקיבוץ

קראתי ב"ידיעות אחרונות" מיום 18.10.15 שבקיבוץ כפר עזה שבנגב החליטו להפעיל פקח – חבר קיבוץ, שיחלק דו"חות חנייה למי שמחנה את כלי הרכב שלו שלא בחניות המסודרות. ההחלטה התקבלה בעקבות תלונות רבות שהתקבלו על חברים ועל שוכרי דירות המחנים את מכוניותיהם ללא התחשבות: בצדי השבילים של הולכי רגל, בשטחי הנוי, על הדשא ועוד.

ההצעה למנות פקח התקבלה באסיפת הקיבוץ ברוב גדול, גובה הקנס 100 ₪.

העברתי את הכתבה למזכיר והצעתי ללמוד את האפשרות והחוקיות שלנו לרשום דוחות.

להלן תשובתו

From: Doron Rosenblum
To: Yonatan alter
Date: 26/10/2015 15:40
Subject: תשובה

הבאתי את הצעתך למזכירות הפעילה.

נאמרו האמירות הבאות:

הבעיה שלנו היא הנהיגה על הדשא, מדרכות וכו' ולא החנייה.

נשאלו השאלות:

כמה יעלה? מי יממן? (התשובה: גזעים, מחסומים)

איזה תוקף יש לכך על מי שאינו חבר קיבוץ?

ירד,

דורון רוזנבלום

מזכיר

קיבוץ אשדות יעקב איחוד

אחמד ויעקב פרח אדום

יום אחד יהיה לנו טוב לי לך
 תבוא אצלי אבוא אצלך
 כי שורף בעיניים מכל הדמעות
 והעיניים שלך כל כך עצובות

כמה אנחנו צריכים את זה אחמד ויעקב

يوم من الأيام يكون خير لي ولك,
 ونغنى سوا في البستان.
 عيونني ذابت من الدموع
 وأنا وحيد وأنت حزين.

כמה אנחנו צריכים את זה אחמד ויעקב

אתה מדבר את שפתי
 אני מתבייש בשלך
 אבל מסלסל את שירך
 והילד שלי והילד שלך

إنشاء الله.

כמה אנחנו צריכים את זה אחמד ויעקב

نعيش سوا مع بعضنا ,
 أحمد ويعقوب.

الشمس تنور علينا,
 يتنور علينا.

השמש תזרח לנו יחד
 יזרחו העיניים עד השמיים

תומר כץ

יום ראשון הנורא

העלות של החזרתו לתקינות, אומר מוישי, שמעריך זאת בעשרות רבות של אלפי שקלים. ארוע כזה, או דומה לו, מסכם מוישי, אני לא זוכר בכל שנותי בחקלאות. בעבר חוויתי בדושן שבר ענן, שהוא ארוע עוצמתי בפני עצמו, אבל רחוק מאד מלהזכיר את הארוע האחרון, שהיה שילוב של רוח חזקה עם ברד מאסיבי. לא בכדי כינה זאת החזאי דני רופ כדרגה אחת לפני טורנדו.

האם נפגעו גם גידולי שדה?

מוישי: נפגעו גבעולים של בצל בן שלושה שבועות, שנשברו כתוצאה מהסופה, וזה השכיב את כל השדה. יתכן שבגלל שהגידול צעיר הוא יתאושש. בשלב זה אנחנו ממשיכים במלוא המרץ בהכנת השטחים לקראת זריעת גידולי החורף: חיטה, שעועית ואבטיח. מבחינת משקעים אנחנו בסדר, ובחודש אוקטובר נרשמו כ-50 מ"מ.

'בסביבות עשר ומשהו, מתאר שמוליק מיזלר את השעות הקשות שעברו עליו, מתקשר אלי מוישי ומדווח שבית הרשת בדושן קרס. באותה עת אני נמצא בסירין ומתחיל להרגיש כיצד מזג האוויר משתנה. בעקבות ההודעה אני ממחר לדושן. בדרך לשם אני מקבל טלפונים מחקלאים מכל מיני נקודות בארץ שמספרים על רוחות חזקות מלוות בברד, מאזור עמק חפר, דרך מישור החוף, הגליל המערבי ועד בית שאן, שהוא האזור שנפגע בצורה הקשה ביותר, בפרט עצי הדר בני 15 ומעלה, עמוסים בפרי, שפשוט נעקרו מהשורש. באזור שלנו, כלומר בדושן, שהיא הנקודה הצפונית ביותר שנפגעה בסופה, מדברים על רוחות בעוצמה של כ-125 קמ"ש, שנעה ממערב למזרח עם כמויות אדירות של ברד. קשה להמחיש זאת במילים. שמעתי על מכוניות שזגוגיותיהן התנפצו כתוצאה מהברד ועל חלונות של רכבים שנעקרו ממקומן. ישי יחיאלי, שבזמן הסופה עבר סמוך לדושן בדרכו לבית שאן, עם בנותיו המפוחדות, מספר שלג הרכב שלו נגרמו כיפופים קלים כתוצאה מהרוח והברד.

המשך בעמוד הבא

יום ראשון 25.10.2015 החל כמו שאר הימים. התחזית אמנם דיברה על אפשרות לגשם, בעיקר באזור המרכז, אלא שהשמים היו כחולים ואיש לא שער מה עומד להתרחש בשעות הקרובות. בסביבות השעה עשר בבוקר עסק מוישי מנטל בנטילת דגימות קרקע ממזרח לכביש 90 באזור חוות דושן. תוך כדי עבודתו החלו השמים להתקדר ורוח דרומית, לא מאד חזקה, החלה לנשוב. בשלב מסוים, מתאר מוישי, התהפכה הרוח והפכה מדרומית למערבית וגשם עז מלווה ברוחות חזקות וברד החל לרדת. חזרתי במהירות לרכב שלי, שחנה כמאה מטר מזרחית לכביש 90 בין שתי חלקות. בגלל כיוון הרוח, הברד ניתך בזווית אופקית, כלומר במקביל לקרקע, וכמעט שלא ניתן היה לראות דבר, מה עוד שהמגבים באוטו התקשו לפנות את הברד שנערם על השמשה. בסרטון הוידאו שצילם מוישי תוך כדי הארוע, נשמע היטב הרעש האדיר של הגשם והברד, אבל כמעט לא רואים דבר, בגלל התנאים הקשים. פה ושם ניתן להבחין באקליפטוסים שלצד הכביש ומכוניות שמתקדמות על השוליים בנסיעה איטית מאד.

אחרי רבע שעה בערך, כשהרוח נרגעה מעט והראות השתפרה, ממשיך מוישי, הבחנתי שבית הרשת של הבננות התמוטט כאשר, גושי קרח בגודל כדורי נפטלין נשענים על הרשת וזו שוכבת על העצים. תיעדתי במצלמה את המראות האלה, ומיד אחר כך התקשרתי לשמוליק מיזלר. זה לא תענוג גדול לבשר דברים כאלה, אבל מצד שני, חשבתי לעצמי שאני לא יכול לחזור הביתה כאילו לא קרה דבר. שמוליק נשמע המום ומיד התחיל לנסוע לכיוון. בהמשך יתברר שנגרמו נזקים גם לחממה בדושן. השלד אמנם נשאר על עומדו, אבל ניילונים ורשתות נקרעו בלי סוף, ואלה שהיו מתוחים חוררו ככברה מפתיתי הקרח. גם במנהרות התבלינים של חקלאי ממושב מושב ירדנה, הסמוכות לחממה שלנו, כל הניילונים מחוררים- עדות לנזק הכבד. הנזק בחממה שלנו הוא ברמה כזו שמקבלי ההחלטות יצטרכו לדון אם שווה בכלל לשלם את

יום ראשון הנורא - המשך...

הרעיון להקים מטע בננות בדושן אומר מידלר, התאים למחשבה הבסיסית שלי, שאחרי ששחטנו את אדמות העמק, מן הראוי להעתיק בהדרגה את מטעי הבננות לדושן למשך עשר שנים, ובזמן זה לתת לקרקע בבית לנוח, להשביח אותה עם גידולי שדה, ולחזור חזרה לעמק אחרי מנוחה משמעותית וקרקע פרודוקטיבית. מחשבה זו הלכה והתחזקה אצלי לאור התוצאות המקצועיות והכלכליות הטובות בדושן.

נחזור לארוע הנוכחי. מסתבר שכל זקני האזור, לא זוכרים ארוע אקלימי כזה מאז ומעולם. אפילו לא דומה לו, אומר שמוליק, ולכן לא הייתי בונה תוכנית עיסקית על פי סיכוי, קלוש ככל שיהיה, שארוע מסוג זה יתרחש. מה שכן: צריך לדעת לגדל טוב, ובעיקר לעשות ביטוח טוב, ואת זה עשינו. בשנתיים האחרונות, מזכיר שמוליק, עברנו מספר טלטלות אקלימיות שהנחיתו מכה קשה על הבננות וגם על המנגו, ובעקבות הנסיון המצטבר, אנחנו מבטחים היום את הגידולים ברמה הכי גבוהה שיש, ולא לוקחים סיכונים. יש לי הבנה עמוקה שמוג האויר הולך ונעשה קיצוני משנה לשנה, ולכן אין מקום למשחקים. ביטוח הוא דבר שמתבקש, והוא תנאי הכרחי, ואפילו תנאי קיומי עבור החקלאות הצמחית, ואם פעם התלבטנו אם שווה בכלל לבטח, השנתיים האחרונות לימדו אותי שאם לא הייתי נוהג כפי שנהגתי, יתכן שההנהלה היתה מוותרת על גידול מטעים באשדות.

הערכת הנזק כפי שנעשתה על ידי אנשי הקרן, מבוססת על מספר פרמטרים: אובדן יבול משוער על פי תחזית של כ-8 טון לדונם. צריך לזכור שהמטע הנוכחי נמצא בשנתו הרביעית, ויכול היה להגיע לשמונה, ואף לעשר שנות יבול בלי בעיה. במקרה זה, הביטוח שעשינו מכסה את מלוא הנזק שהוגדר 'טוטאל לוסט'. בנוסף, הפעלנו ביטוח אסונות טבע וכן ביטוח של נזקי טבע לפרי. הביטוח שעשינו מכסה גם את פרוק

המשך בעמוד הבא

שיעור קצר בהיסטוריה מודרנית: מטע הבננות בדושן, ששטחו 50 דונם, נשתל כמטע אורגני תחת בית רשת, בעקבות החממה לפלפ אורגני שהוקמה כמה שנים קודם. היתה לנו פנטזיה בנושא האורגני, אומר מידלר והחלטנו להגדיל את סל הגידולים ולמתג את האזור כאורגני, כי האמנו שזה חלק ממגמה עולמית שתלך ותתפתח, למרות שהיו דעות שגרסו שהתחום האורגני מבטא במידה מסוימת מצב רוח לאומי, וככל שהלך הרוח במדינה יותר קשה, אנשים שוכחים את הסיפור האורגני. שתלנו את המטע בסוף אוגוסט 2012 וראינו שהיציאה מהחורף היתה קשה והביאה לצימות מאד איטי. לאחר מעקב של קרוב לשנה שלא הביא תוצאות, לקחנו החלטה להשאיר את הפנטזיה מאחור ולעבור ממטע אורגני לקונבנציונאלי, וזאת עשינו לאחר חורף 2013. המעבר מאורגני לקונבנציונאלי הרים את המטע למעלה והגענו לתוצאות מקצועיות יוצאות מן הכלל ולקפיצה משמעותית מ-2013 ל-2014. המטע בדושן הפך למצטיין, עם פרי מאד יפה ואיכותי, וגם בעיות מהן חששנו, כמו ניקוז החלקה, התגלו כפתירות. העסק השתחרר כמו פקק של בקבוק שמפניה והתחיל לטוס כלפי מעלה. השנה קטפנו שם פרי מדהים, הכי יפה שאני זוכר, עם משקל ממוצע בחודשיים האחרונים של 40 ק"ג לאשכול. אין מטע אחר בגילו בעמק הירדן שנותן את המשקלים והאיכויות האלה, ולכן רוב הפרי נשלח כפרי א'.

ישנן הרבה ספקולציות סביב השאלה מה גרם למהפך; יכול להיות שכל הדשנים האורגנים שנתנו בשנה הראשונה, לקח להם הרבה זמן להתפרק, יכול להיות שבגלל שהמטע היה לא מוצלח בשנה הראשונה, הוא לא סחט את הקרקע מבחינת המשאבים והמינרלים שיש לה להציע, ועשה זאת החל מהשנה השנייה, ואפשרות שלישית, שהיא בעיני הכי משמעותית, היא שדושן הוא מקום פוטנציאלי מצויין, כי לא גידלו שם בננות מעולם ולכן הקרקע בתולית. ויכול אגב להיות שכל התשובות נכונות.

יום ראשון הנורא - המשך...

בתעשייה או בתיירות. ההפך הוא הנכון, הארוע הזה נותן לי רוח גבית לרוץ קדימה בצורה מושכלת ומתוכננת, ועובדתית לא הפסדנו פה כסף, אלא מינפנו את הארוע בצורה טובה בזכות הביטוח. עכשיו הזמן צריך לרוץ קדימה. תנועה ואש. אני חושב שאשדות צריכה ללכת לכיוון של הגדלת המטע, ומתוך 800 הדונם שבדושן, הייתי מאתר 500 דונם טובים לבנות, עולה שם בהדרגה עם מרכז לוגיסטי מתאים, ועוד עשר שנים חוזר לכיוון המשק. אסור לפעול על פי שיקולים רגשיים. מדובר בארוע נקודתי, וצריך להמשיך הלאה.

מה ידוע לך לגבי נזק בגידולים אחרים?

הנזק שחטפנו הוא קטן יחסית בקנה מידה ארצי. ישנם אזורים שם נפגעו מאות, ואולי אלפי טונות של אבוקדו שנשר לרצפה (אצלנו לשמחתי אין נזק באבוקדו בסירין...). וכתוצאה מזה צפויה בשבועות הקרובים ירידת מחיר בשוק המקומי. כנ"ל לגבי ירקות בשטחים הפתוחים שבמקומות מסוימים הושמדו כמעט כליל. במנגו אמנם לא נרשם אצלנו נזק לפרי, שנקטף זה מכבר, אבל איבדנו כשליש מהעלוח כתוצאה מרוח וברד. העצים שרופים, מנוקבים מברד, ומרבדי ענק של עלים על הרצפה. לא מחזה נעים. איך זה ישפיע על העתיד? קשה לדעת, אבל אני מקווה שגל הבלבוב שלפני החורף, בהנחה שיהיה כזה, ישים אותנו במקום טיפה יותר טוב. בכל מקרה, דיווחנו על הארוע לביטוח ואנחנו עוקבים אחר הנעשה.

לקראת סיום אני שואל את שמוליק לגבי **המרכז הלוגיסטי** שעתיד לקום באשדות על חשבון המחסנים הזמניים הנוכחיים, שאמורים להתפנות לטובת בניה עתידית. בגדול, בעקבות הבניה הצפויה באשדות בשנים הקרובות, אנחנו, החקלאים, נאלץ לפנות את המחסנים שלנו. אני רואה בזה הזדמנות גדולה להקים מרכז לוגיסטי חקלאי, שכל החקלאים ישבו בו יחד. יש

סוף בעמוד הבא

הרשת והקמתו של בית רשת חדש, כך שבסך הכל, הביטוח שם אותנו כלכלית במקום טוב, למרות שמאד לא היינו רוצים להיות במקום הזה...

יש לקחים שהופקו בעקבות קדיסת בית הרשת. אולי לא היה חזק מספיק?

מידלר: בכובע השני שלי, שבו אני עוסק בבניית בתי רשת, אני מסתובב בכל הארץ ואני מופתע כל פעם מחדש מאיתני-הטבע, ובכל פעם שאנחנו אומרים שנחזק יותר את המבנה, מוצא הטבע את הנקודה החלשה. בגדול, אנחנו צריכים לעמוד בדרישות הביטוח ובמובן זה הלכנו לנוסחאות הכי בטוחות, וגם אם היינו מחזקים יותר, אין לי ספק שהטבע היה מוצא את נקודת התורפה אם זה בכבל, בבורג או בעמוד.

מה שגרם לקריסה בסופו של יום, היה שילוב נדיר של רוח מערבית מאד מאד חזקה עם טונות של ברד שהצטבר על גג המבנה, שלא אמור ולא מסוגל לשאת משקלים כאלה. מבנים דומים לשלנו נופלים בכל הארץ גם ללא ברד, ולכן השילוב הקטלני שעברנו הוא מתכון בטוח לנפילה. שום מבנה מסוג זה לא יכול לעמוד בעוצמות האלה! אגב, לנוכחות הרשת היה ערך מוסף בהגנה על הפרי, ואילו המטע היה ללא רשת, הנזק לפרי עלול היה להיות כפול ומכופל.

מה היו התחושות שלך לנוכח ההרס?

לא ניתן להפריד את הרגש מהגידול, ולכן אי אפשר לתאר במילים את גודל התדהמה, בעיקר שמדובר במטע הדגל שלך. שעם הזמן אתה נקשר אליו רגשית. אני מקציב לעצמי תמיד 24 שעות כדי לדמוע, ואחרי זה מתחילים לחשוב עסקי-כלכלי ורצים קדימה. צריך לזכור שאחרי הכל, מדובר במטע ולא בבני אדם.

האם הארוע הנוכחי הביא למחשבה שניה בנושא גידול בנות בדושן?

למדתי שדושן הוא מקום עם פוטנציאל מצוין לגידול בנות, ואם הייתי שוקל חקלאות על פי ארועי קיצון כאלה ואחרים, יתכן מאד שהיינו יושבים בבית ועובדים

יום ראשון הנורא - המשך...

בדרך מבית אלפא לוואדי ערה

בדרך לבית אלפא - עוברים את וואדי ערה ומבית אלפא לבית שאן - אותו מרחק קיים ובין מקום הולדתי לוואדי ערה - הדרך סלולה טירופים בבית התינוקות, אילנה ובשדות ליד, מוחמד חורש ניגודים ובשדות ליד, מוחמד חורש ניגודים.

דרך חלון המכונית הישנה, במבט מזוגג אל הכפר, עם עין בלתי מכוונת, הכל נראה לי, שקט ומוכר

בדרך לבית אלפא - עוברים את כלא שאטה, ומבית אלפא לשדות - אותו טירוף קיים. ובין מקום הולדתי לכלא שאטה, הדרך סלולה בצביעות, אסירים כמהים אל החופש, ובחוץ התיסכול ניצח את החירות. ובחוץ התיסכול רוצח את החירות.

דרך חלון המכונית הישנה...

בדרך לבית אלפא - רואה מקומות לא שלי והר הגלבוע שותק - השקט כאן מקרי, בדרך לבית הראשון שלי, רואה מקומות של ליטוף ואותו מרחק קיים בין השפיות שלי ובין הטירוף בין השפיות שלי ובין הטירוף בין השפיות שלי ובין הטירוף

סי היימן

לצעד כזה משמעויות חשובות כמו: משרדים מסודרים, מרכז טיפולים, סככות לטרקטורים וכלים וגם מגורים לתאילנדים. אני מעריך שמרכז כזה יעסיק פקידה, שתעסוק בעיקר בנושא הרכש. המרכז החדש, שגודלו כעשרה דונם, אמור לקום באזור סככת הבננות, ומי שעוסקת בכך במלוא המרץ היא עמית אורלנד המנהלת העיסוקית. מדובר בעלות לא מבוטלת וחשוב לעשות את זה טוב ונכון.

בהצלחה לחקלאינו, ושלא נדע עוד צרות.

אבנרון

נזקי הסופה - צילום – אבנר רון

סמינר חברה ישראלית גרעין 'צבר'

בשבוע שעבר כל הגרעין נסע לסמינר כדי ללמוד על החברה הישראלית בשלושה ימים. מאוד מוקדם בבוקר יום שלישי עלינו לאוטובוס ונסענו לדרום תל-אביב בשביל להתנדב במועדון ילדים. כשהגענו סיפרו לנו קצת על החיים הקשים של השכונה ואיך זה משפיע על הילדים בבית הספר. כדי לעזור להם, פינינו מחסן שיהפוך לחדר טיפולים. כשהילדים התחילו להגיע אחרי הבית ספר כבר היינו צריכים ללכת לסיור בנווה שאנן. בערב נסענו לגבעת חביבה ושם עשינו פעילויות סיכום של היום הראשון וערב חברתי לכל הגרעינים.

גרעין צבר שמח להזמין
את חברי קהילת אשדות יעקב ל...

הכרזת גרעין

שתתקיים בחדר אוכל
ביום שישי 13/11
בשעה 20:30

ובשעה 22:00, מסיבת ניוס במועדון לחברו (הכניסה מכיתה י"ב)

היום השני התחיל עם נסיעה ארוכה לעוטף עזה. התחנה הראשונה היתה בקיבוץ עלומים. למדנו על ההיסטוריה של הקיבוץ ושל האזור, המדריך סיפר לנו איך זה לחיות על יד עזה במהלך מלחמה והיה לנו דיון על כל מיני דילמות שהתושבים נתקלו בהן בגלל המצב הביטחוני.

אחרי סיור בכמה מקומות ואנדרטאות יצאנו לספינת המדבר. הבדואים אירחו אותנו באוהל וסיפרו לנו על התרבות שלהם. אכלנו כולם ביחד באוהל ואחר-כך הייתה הופעה של להקת "זקני הכפר".

היום אחרון התחיל גם הוא מוקדם בבוקר, אבל בגלל הגשם שירד בלילה לא הינו יכולים לטיל בעין סהרונים. במקום הטיוול עשינו פעילות של כל הגרעינים ביחד כדי להכיר אנשים חדשים ולשמוע על הגרעין שלהם. לפני שחזרנו לקיבוץ, נסענו לתצפית מצפה רמון שם שמענו על אילן ואסף רמון ונהנינו מהנוף.

הטיוול היה מעניין וכולם שמחו להיות ביחד בטיוול הזה.

תומאס וקסמן

מזל טוב!

לצדנה ולצופר חלף

להולדת הנכד הפכור - פר

מן לאמיר ואור

מזל טוב למשפחה!

ארכיון אשדות יעקב איחוד

גשר האם ואשדות הבת

חושב על חברתו ועל ילדיו שעברו לדלהמיה, מתגעגע להם.

דלהמיה, הבת הצעירה, הפורחת המשגשגת, על בתיה היפים בגנותיהם האדומים, על פרחיה ועציה הצעירים, הנטועים ושתולים לבטח במקומם הקבוע, על החצירים, הגן, והבנות המקיפים אותה. דלהמיה הבת, שבלעה את גשר האם, על בניה וצריפיה. וכה כואב הלב, בהסתכלך מסביבך על גשר, שהרבה נתנה וגם לקחה. האמנם נעזבך? וחדר האוכל רועש הומה, רק פחות צפיפות, פחות זיעה. יושבים רק שמונה ליד שולחן. שכחו מזמן שאפשר לשבת גם עשרה. מתוך שיגרה מצלצלים גם בפעם השניה, מופיעים חבר או שניים. "העבר" הולך וכלה, והאמנם יבוא יום והכל יבלע ע"י הבת?"

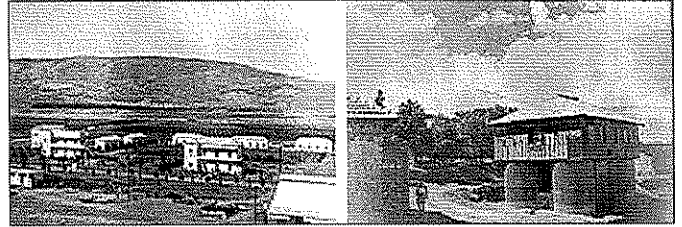
שבת שלום,

שאול ינאי

נר נשמה חודש נובמבר

ענבי	יצחק	4.11.1951	ה' חשון תשי"ב
שניפר	אבישולם	6.11.1988	כ"ו חשון תשמ"ט
זק	יעקב	8.11.1982	כ"ז בחשון תשמ"ג
וקנין	שמעון	10.11.1995	י"ח חשון תשנ"ו
ניב	אריה	12.11.1969	ב' כסלו תשל"א
לביא	גולדה	12.11.1942	ג' כסלו תשנ"ג
גור	משה	12.11.1972	י"ב כסלו תשל"ג
בן-יהודה	ציפורה	12.11.1996	כ"ט חשון תשנ"ז
פדלוצקי	פישל	14.11.1941	כ"ד חשון תש"ב
לפקוביץ	מרים	15.11.1966	ב' כסלו תשכ"ז
שפירא	איילה	16.11.1996	ה' כסלו תשנ"ז
פז	צבי	17.11.2004	ד' כסלו תשס"ה
ברקאי	משה	18.11.1970	י"ט חשון תשל"א
קרפ	זאב	20.11.1956	ט"ז כסלו תשי"ז
שוורץ	יחיאל	22.11.1956	י"ח כסלו תשי"ז
מלמוד	אורי	24.11.1982	ח' כסלו תשמ"ג
וולודרסקי	שמעון	27.11.1971	ט' כסלו תשל"ב
שיפר	נחום	28.11.1998	ט' כסלו תשנ"ט
פלג	טל	28.11.1969	י"ח כסלו תשל"ל
פרצ'יק	דוד	30.11.2001	ט"ו כסלו תשס"ב

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

לפני שהקיבוץ קיבל את השם "אשדות יעקב" ב-18 לפברואר, 1938, היומן נקרא "יומן משק גשר". עם שינוי שם הקיבוץ, שונה שמו של היומן והוא נקרא "אשדות". בתצי השנה הראשונה לאחר שינוי השם עוד היו מוסיפים בסוגריים (משק גשר) בכותרת היומן. השם "דלהמיה" לעולם לא הופיע בכותרת היומנים.

הכתבה המופיעה להלן יצאה לאור ביום שישי, ג' אלול תרצ"ו (21.8.1936). היא מבטאת יפה את שני המקומות, הנעזב והמתפתח, ואת האווירה בהם. לא ידוע מי כתב את הכתבה הזאת ותודה לאירית גל שהקלידה אותה.

"שקטה ושאננה גשר. שוקט הכל דומם. הרוח נושבת ע"י בית הילדים לשעבר. מתלחשים העצים, עוד לא שכחו את רעשם של הילדים ששיחקו בצילם. מתרוצצים חתלתולים צהובים, צאצאי החתול הצהוב, טורף התרנגולות, שרדפנוהו בשצף קצף וגם יכולנו לו בין הכברות. מציצים העכברים במחסן התירס והשעורים, ומטיילים להנאתם בצריף העלוב העומד על תביות, וצדו האחד תרוך, זכר לשריפת אשתקד. הומיות היונים על גג, כימים ימימה. חדל שאון הפרות בחצר הרפת. וחצר הרפת – לא בוץ בה, לא שער שבור, ולא ציצי מחצלות מתנועעות לרוח היום. שרידי גדרות. בניינים ארעיים, צריפי המחצלות חצי עזובים. בית ילדים נעזב מיושביו ועבר לדיירים שונים. לזוג הורים זקנים, רווק זמני; עולים חדשים. רק צריף בודד נשאר בה, שכונת הרכבת המפוארת. שרידי גינות עצים לא מושקים ומכורסמים ע"י העדר שלנו. ע"י חדר האוכל, על הספסלים המסורתיים יושבים ושואפים אור, שרב היום. זוג זקנים מתגעגע לנכדיו הנמצאים בדלהמיה, עזובים הם ומשתעממים.

עולים חדשים זה מקרוב באו, הנהנים מכל מלה עברית חדשה שרכשו במשך היום. שרים שירי גולה, עוברים לשירי הארץ; קשה להם להתרגל לשקט, למתיחות השוררת מסביבם. נעורים תוססים בקרבם, לשיר, לצוות יש ברצונם. חולף עובר שומר, גפיר מזויין, השוקד על משמרתו. חבר, רווק מאונס,

איפה היית כש....

עמליה עושה חשבון נפש

איני יודעת כמה מכם ראו את הסרט "האדמה הטובה" מאת הסופרת האמריקאית-סינית פרל בוק. אני ראיתי אותו לפחות פעמיים, והסצנה שזכורה לי בבעתה היא זו של המונים רעבים, שצובאים על דלת ארמונו של האיש העשיר ולאחר שפותחים אותה, מתנפלים פנימה כמו ארבה, וממש רומסים ברגליהם את גיבורת הסרט שאמנם נשארה בחיים, אבל אני נותרתי עם פחד איום ונורא מהתקהלויות כאלה של המוני אנשים.

באותה שבת נסענו באוטובוס שיצא מהעמק לתל-אביב. בהגיענו לחניון הלכנו ברגל לכיכר מלכי ישראל. ברוריה היתה צריכה לפגוש את ילדיה או קרובים אחרים בעוד שאני הסתובבתי ע"י הכיכר, תוך שאני מקשיבה לקבוצת אנשים שעמדה והתנווכחה בצעקות רמות. היו אלה בני נוער, חלקם לבושי חולצות כחולות עם שרוך, והאחרים סתם חבר'ה שלא ידעתי להגדיר אותם. אלה צעקו: אתם לא מבינים כלום!!! צריך לתלות את רבין!!! בעוד החבר'ה מתנועת הנוער צעקו לעברם: "השתגעתם?? את נחרדת מהצעקות, התרחקתי מהמקום וכאשר פגשתי את ברוריה סיפרתי לה בזעזוע עמוק את שעבר עלי, והוספתי שיש לי הרגשה קשה מאוד. ברוריה פתרה את החרדות שלי ב"שטויות" ואני השתדלתי להוריד את גובה גלי החרדה שלי, כי סמכתי על ברוריה שמבינה הרבה יותר ממני בפוליטיקות ובעוד דברים.

ההפגנה עברה בשלום, ואנחנו מיהרנו לאוטובוס שסידרה עיריית תל-אביב כדי שיסיע אותנו לשטח החניה של האוטובוסים. האוטובוס היה דחוס כהוגן, ובמרחק קטן ממני עמד אדם מבוגר עם רדיו-טרנזיסטור קטן בידו האחת, בעוד ידו השניה אוחזת בברזלים הגבוהים של האוטו והקשיב. לפתע אמר אותו איש: "ברגע זה הודיעו שירו ברבין, והוא מובל עכשו לבית-החולים".

בתוך הקהל הצלחתי לראות את ברוריה, ולדווח לה את מה שאמר האיש עם הטרנזיסטור, וברוריה כדרכה גילתה

סוף בעמוד הבא

השאלה הטררחנית איפה הייתי כש... נשאלת לעתים ע"י מראיינים ועיתונאים לצורך כתבות על אירועים חשובים בדורם. למרות שנוולתי לפני כ-75 שנים, בארץ ישראל, לצערי איני יכולה להגיד ששמעתי ברדיו את ההכרזה באו"ם בכ"ט בנובמבר ואפילו לא את הכרזתו של בן-גוריון ב-ה' באייר תש"ח, מהטעם הפשוט שלא היה לנו מקלט רדיו, אפילו לא אצל שכנינו. רק בתום מלחמת השחרור, קנה אבא רדיו קטן, שהחזיק מעמד כמה שנים.

כאדם בוגר, זכור לי היטב אותו ערב חגיגי שבו ישבתי בחדר-האוכל הישן, בשורה הכי צמודה לקיר. האולם היה מסודר בשורות ארוכות מאוד בחצי הגדול-הצפוני, כשעל השולחנות הארוכים מפות לבנות.

מיכאל כהרגלו הלך לבמה לנגן במסובה, ואני ראיתי את עדנה קורן ועליזה ורדי שהתחתנו באותו תאריך שלנו, וכבר התפארו להן בכרס הריונית שנראתה בברור לעין כל, בעוד אני פיגרתי אחריהן - עם בטן קטנה למדי. לפתע נכנס מישחו ותוך שהוא מחפש מקום לשבת, אמר בהתרגשות: "הודיעו עכשו ברדיו שהנשיא ארה"ב קנדי נרצח".

דממה והלם נפלו על אלה, ואני בתוכם, שישבנו בשורות הקרובות לחבר שסיפר. אחר כך קראנו, בשותפות עם שכנינו רבקה ואליהו צימט, את כל הפרטים על הרצח ועל הרוצח. והיינו די עצובים, במיוחד בשביל האמריקאים שסוף-סוף יש להם נשיא צעיר עם חיוך ענק שמבטיח שהעולם יהיה הרבה יותר נחמד. ובתוך רגע החלום נגזז.

כעבור 30 שנה בערך מאותו יום בלתי נשכח, החלטתי לאזור כוחות ולנסוע להפגנת ההמונים טלוויזיה עוד לא הגיעה לארצנו בימים ההם, וכל המידע הגיע מעיתון דבר ומהרדיו וחשבתי לעצמי שרצח של נשיא יכול להתרחש באמריקה הרחוקה אבל אצל היהודים זה לא יקרה!

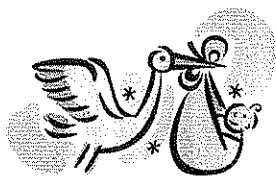
שתוכננה כדי לתמוך בתהליך השלום שהוביל רה"מ יצחק רבין. עד אז הייתי אזרחית שקטה שמצביעה מפא"י, ובין כל המון הפחדים והחרדות והתסביכים שגדלו בתוכי היה פחד נורא מהצטופפות של קהל גדול.

איפה היית כש... סוף

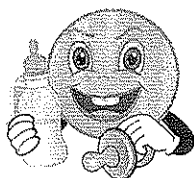
באמת קשה לי לתפוס, איך הפכה המדינה הקטנה והנהדרת שלנו למין דבר כזה. וכשאינן מלחמות אז השחיתויות אוכלות בנו בכל פה. נורא עצוב לי ובעיקר מתסכל שאיני יודעת מה אני הקטנה יכולה לעשות. האם אנחנו רוצים להמשיך כך או איכשהו בכל זאת ליצור הפרדה, שנוכל לחיות כל אחד על-פי אמונתו ודרכו.

שתהיה לנו שבת שקטה .

עמליה דיין בת-ארי

מזל טוב!
 אסתר ימרון
 אהודת הנכד - תואר
 בן אריאל ווי
 מזל לכל המשפחה!

מזל טוב!
 אניזה וסוליק כהן
 אהודת הנכד
 בן אריאל וריות
 ארחל כהן אהודת הנין
 מזל טוב לכל המשפחה!

ספקנות ואומרת שלא יכול להיות. הקשבנו כולנו למוצא פיו של איש טרנזיסטור, שהמשיך לדוות. תוך כדי נסיעה לעמק, שמענו ברדיו האוטובוס את הודעתו הדרמטית של איתן הבר המודיע על מותו של יצחק רבין, ועצב ענק נפל על כולנו. בימים שאחרי זה, הייתי דבוקה לטלוויזיה כדי לשמוע על ההתפתחויות בחקירה, ובכיתי לנוכח ילדים שמדליקים נרות, ושרים ובוכים.

באותם ימים למדתי "הילינג" בתל אביב. אני זוכרת עצמי יושבת לפני תחילת השיעור בקצה אחת המסעדות בלונדון מיני-סטור, שהיתה קרובה למקום לימודי. ישבתי וכתבתי לשמעון פרס, כשדמעות שוטפות אותי ואת הנייר, שלא יירתע ושימשיך בתהליך השלום.

העצב שלי לא נגמר עד היום, וכל היאחוות קטנה ומטורפת בנוסח מיגרון גורם לי למיגרנה.

אני נזכרת שמיד כשנגמרה מלחמת ששת הימים, כאשר ירדו חיילינו במשאיות שעברו את העמק בדרכם דרומה, כל קיבוץ עמד בצידו הכביש והריע לחיילינו. אני חשתי מצד אחד שמחה גדולה שלא ירו עוד על תל-קציר ועוד ישובים שישבו מתחת לאף של הסורים, ומצד שני עצב גדול, על חיילינו שנפלו ונזכרת באותם הליקופטרים מטרטרים שחגו בשמי העמק בדרכם לבתי החולים, על יוחאי קורן ז"ל שנפל והשאיר אחריו שני פעוטים יתומים, וזה ממש כאב לי. וגם בן-דוד צעיר שלי שנפל בגבעת התחמושת וצול"ש לאחר מותו כחובש. ופתאום עבר לי בראש משפט מהתנ"ך: "לא בכוח, כי אם ברוח" ולמרות האופוריה הכללית, המשכתי להיות מודאגת. אני זוכרת את האסיפה בה דובר שאו-טו-טו נחזיר את רמת הגולן ועכשיו אנחנו פשוט רוצים לקצור את התבואה שגדלה שם וחבל שסתם תשחת והגרגרים יפלו לאדמה. חשבתי שלפחות ילדי לא יצטרכו לעבור עוד מלחמות, אלא שלא עבר זמן רב והתחילה אצלנו מלחמת ההתשה, עם הריצות הבלתי פוסקות למקלטים.

חדש על המדף

לפרוס את הקשת בענן/ריצ'רד דוקינס

המדע, האשליה ותשוקת הפליאה. האם ההבנה המדעית פוגמת ביכולתנו להעריך את יפי החיים? דוקינס מפציר בנו הקוראים להבין כי שאיפתנו אל היופי אינה צריכה לעמוד למכשול בדרכנו לחיפוש האמת. המדע המנתח את אור הכוכבים ואת גלי הקול, את הדני"א ומגלה עולמות חדשים ונפלאים שיופים מעניק השראה לשירה...

אני באה משם / אמה רייס

ברומן המורכב מ-23 מכתבים שכותבת הציירת הקולומביאנית אמה רייס, ויצא לאור לאחר מותה, מתארת את המצבים בחייה עת גדלה במנזר, חדרים נעולים, שפל העוני, חינוך קתולי נוקשה וחיפוש דרכי מוצא...

שנהיה כולנו בטוב
בספריה כף!!!

שבת שלום
ברוריה שרון

כעסה טובה לחברינו החדשים

*צדי ותמיר דף וילדיהם יונתן, רותם
ועירי*

*צמרי ועיר מנחם וילדמ - אבא
מאחלים לכם ולנו
קליטה טובה!*

ולחורי החברים החדשים - תהנו!

רשלנות / דבורה רוברטסון

סיפור נוגע ללב על האפשרות להתחיל מחדש בלי לשכוח את העבר. זהו רומן מרגש ומלא חמלה שבמרכזו ילדה אחת בלתי נשכחת

איפה מינה / מישקה בן דוד

רומן מתח מטלטל המתאר אהבה מיוחדת במינה, אישה גדולה מהחיים, סקס חסר עכבות ואת כל שלביו ולבטיו של מבצע חיסול – מבלי לעשות חשבון לאיש, במיוחד לא לגיבורו, הממתין לקורבן עם סכין כשהוא לובש חיתול מתחת למכנסיו.

מפוענח / מאי ג'יה

רומן סיני מרתק על אופייה המיוחד והשברירי של גאונות, אשר מספק הצצה נדירה אל עולם הצללים של שירותי הביון הסיניים.

"תערובת של מותחן ריגול, סאגה היסטורית וחידה מתמטית אשר מתכנסים לכדי רומן רב-עוצמה. מרתק את הקורא למן העמוד הראשון תוך סיור רב קסם ומסתורין בסין. תענוג אמיתי!" (אקונומיסט)

שטן בירושלים / נעמי רגן

שני ילדים קטנים מובאים לחדר המיון של "הדסה". האחד בן ארבע סובל מכוויות חמורות ואחיו בן השלוש מחוסר הכרה עקב פגיעה מוחית. האם, צעירה חרדית עולה מאמריקה, יושבת לידם אך מסרבת לענות לשאלות הרופאים והמשטרה לנסיבות בהן ספגו ילדיה את הפגיעות המחרידות. הספר מבוסס על אירועים אמיתיים.

החיים, האהבה, המוות / מישקה בן-דוד

מסע לגיבושה של פילוסופיה על פי המדע. הספר דן במשמעות הביולוגית של מין, אהבה, הורות, כישרונות ושאיפות והצורך לממשם; בהשלמה עם המוות כבסיס לחיים נכונים... ועוד ועוד.

מי ומה באשדות

רותי שדמון ניהלה את המוזאון כנגד רוב הסיכויים, והרבה בזכות נחישותה ועיקשותה הוא הגיע עד הלום. הזמן הקרוב יתן תשובה לאן פניו של הבית, וכבר למדנו לצערנו יותר מפעם שנכסי תרבות שאין להם אבא, או אמא, במקרה שלנו, דינם במוקדם או במאוחר להסגר.

האובדן ששרר מעלינו בימים האחרונים ואמור להתפוגג ברגעים אלה, לא עשה עלינו הרבה רושם, בעיקר לאור הארועים האקלימיים הקשים שעברנו בשבוע שעבר. לעומת זאת ברמת הגולן ליתר דיוק בצפונה, הפילה הרוח העזה שנשבה אתמול והיום מאות טונות של תפוח מזן 'פינק לידי' הנחשב לעדין וטעים במיוחד. אין מזל השנה...

השנה טובה!
ליואל כהן
עם הילוס לצה"ל
מהצהלה! חילוק השלום!

מלל טוב!
לריקי ויאיר בן דוד
לניסואי הבת
עטר עם אלה
מלל טוב למהל!

מה למה!

עלון 1470 – עריכה ומי ומה – אבנר רון
 איור ושער – אירית גל, צילום – אתי רון

הערב שנערך ביום שישי במועדון לחבר
לזכרו של רבין עורר התעניינות רבה יחסית, הרבה בזכות העובדה שאיש שבי"כ (לשעבר) דביר קריב, הוזמן לשאת בו דברים. וכך כתב דביר בספרו על המפגש הבלתי צפוי עם יגאל עמיר, שענה קלה אחרי הרצח.

ל כיסא קמן הוא ישב.

שותק ומחייך.

נדיין לבש את המישרט הכחולה,

"מחופשו לשמאלני",

כפי שאמר בהמשך חקירתו.

צריבת מבטו לעבדי

השאירה בי צלקת

שרק לאחר שנים רבות הגלידה.

"הוא כאן, בישרתי למפקדי.

"שמור על אווירה טובה במתקן",

הורה לי.

"אנחנו רוצים להתחיל את החקירה בטוב".

אווירה טובה?

איך אפשר?

למה אני?

איך אני יכול לשמור על "אווירה טובה"

עם מי שרצח את ראש הממשלה,

רצח את האופטימיות והתקווה,

רצח את נשמתי...

מצמרר....

ואגב, בהזמנה לארוע, שפורסמה בקהילנט - נפלה טעות סופר אומללה, מביכה ומצערת: "הזמנה לרצח רבין" נכתב בכותרת. מצמרר.

האם מוזיאון 'אורי ורמי נחושתי' עומד בפני סגירה? האם העובדה שמנהלת המוזאון בעשרים ומשהו השנים האחרונות, רות שדמון, הודיעה שהיא פורשת מניהול הבית קשורה לעניין? האם הקריאה הנואשת של הנהלת המוזאון לראש המועצה להעביר למוזאון את ההקצבה בסך 150,000 ₪ הנחוצה לתיפעולו השוטף תישא פרי?